



ירחון המגן ואישי הצבא העברי
לשאלות צבאיות מדיניות וכלכליות

מצבנות

ניסן תש"ט

כרך י"ד

ה' (נ"ז)

ב מ ע ר כ ה

בניית הצבא - בגיוס ובשחרור

התנית הקיום והנחת היסודות לכוח המגן שלנו בימות השלום. ויאמר הדבר בקצרה: כשם שהגיוסים באו לבנות צבא כן שומה גם על השחרורים לבנות צבא. דהיינו: צריך שכבר עם שחרורו ייוצב החייל שוב במקום מסוים משלו בתוך מערכת הצבא (ומילואי הצבא) כפי שהיא תתקיים בימות השלום. צריך, שמן המציאות המאורגנת כלוחם בפועל הוא יעבור לאחר שחרורו למציאות מאורגנת כלוחם בכוח. צריך, שפרק זמן מועט בלבד יפריד, גם בעתות שלום, בין היותנו התקינה לבין מימוש בפועל של כושר המגן שלנו לשעת חרום — שהוא תקומתו, „בין-לילה", של צבא שדה בהיקף ובכוח שלא יפלו מאלה אשר אליהם הגענו כבר, עתה.

לאור צורך זה הרי שעת השחרורים היא היא שעת הרת-עולם לצבא-ההגנה לישראל. אם יונחו עתה יסודות נאמנים לקיום גרעיניו ומילואיו לעתיד — ויכולנו לבנות עליהם למשך שנים רבות. וידרש כשרון רב לראות את הנולד, ותידרש חריצות ארגון רבה, כדי שלא תוחמץ ההזדמנות ההיסטורית.

תור האביב - לאימון במרחב

הדברים חלים על חינוך גופני, אימוני יחידות, מסע עות, תרגילים טקטיים בהיקף ניכר וכי"ב פעולות אימון אשר בלעדיתן לא תושלם דמותו של חייל לוחם בעל יכולת. אף בשעה זו אין בצבא ישראל מחסור בחיילים חדשים וצעירים; ויאמר במפורש, כי לא מעטים גם מאלה שכבר בילו במסגרת הצבא זמן רב יותר, לא מעטים הזקוקים או ללימוד מן

צבא ההגנה לישראל נבנה בסערה. לא היתה שהות לדקדק הרבה — ובמסגרת הקיום הכלליים, אשר סומנו ערב המעשה, בוצע המעשה עצמו תוך מידה רבה של הסתגלות מחויבת המציאות לתנאי הרגע ולמצבים החולפים. תוכנו הלוחם והמחנך של צבא ההגנה נוצר אז בהרבה דפוסים אשר היו ארעיים לפי טיבם, ורק בזמן האחרון ניתנה אפשרות-מה להסדרת תוצאותיו של התהליך הנסער אשר בכוחו קם ונוצר צבאנו.

עתה, עם חתימת שביתות הנשק המפורשות הראשונות מתקרב, ודאי, והולך תור השחרורים מהצבא. וכשם שתהליך הגיוסים היה נתון בלחץ הבלתי פוסק של מצבי קרב ותביעות חזית, כן יהיה ודאי גם תהליך השחרורים נתון ללחץ של זעקה מתמדת לידיים עובדות, לכוחות מקצועיים, לפרודוקטיביות של כוח-האדם ולהקלת עול-המלחמה הכלכלי מעל הישוב והמדינה. אולם, אולי עוד יותר מאשר הגיוסים בשעתם, חייבים השחרורים להיות מחושבים ומכווננים לתכלית הסופית. התכלית הסופית — פרושה לא רק שחרורו של כוח האדם הנדרש אלא גם

אין אקלימה של ארצנו נחשב על החמורים שבעולם. ואף בעונת החורף יתכן לפעול בה רבות! הן במצבי קרב והן בעבודת האימון. אך, בכל-זאת, קיים הפרש לא קטן בין האפשרי בחורף — מזה ובעונות השנה האחרות — מזה.

עם תור האביב מגיעה שעת האפשרות הרחבה ביותר לאימון רחב תחת כיפת השמים.